666/03

Den 3. marts 2003 blev i sag nr. 58.878:

xxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

og

Industriens
Pensionsforsikring A/S
H.C. Andersens
Boulevard 47
1553 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikringer i Codan Forsikring og Industriens Pensionsforsikring A/S, påstår selskaberne tilpligtet at udbetale helbredsbetingede ydelser.

Klageren har i skrivelse af 3/7 2002 til nævnet bl.a. anført:

> "Da der via en overenskomst mellem arbejdsgiverorganisationerne og SID er aftalt en obligatorisk pensionsordning ..., har jeg sendt en ansøgning til Industriens Pension om at få udbetalt den i pensionsoverenskomsten anførte Invalidesum på kr. 100.000 ved mindst 50% varig invaliditet ligesom jeg søgte om fritagelse for at betale bidrag til ordningen, da min arbejdsevne er nedsat til ca. 1/3.
>
> ...
>
> Det er ikke min opfattelse at Industriens Pension han behandlet min sag på en seriøs måde, hvilket jeg har fået opfattelsen af, da Industriens Pension ikke har anmodet

mig om supplerende oplysninger som Socialforvaltningen har opfordret til ved brev af 31. oktober 2001, som svar på en henvendelse fra Industriens Pension.

...

Codan forsikring har udbetalt ydelser på den individuelt etablerede garantilønsforsikring, men Codan stoppede ydelserne den 1. september 2001, da selskabet konkluderede, at min arbejdsevne ikke mere var nedsat med 50% eller derover. ...

Codan har heller ikke anmodet om supplerende helbredsundersøgelse, har som Industriens Pension skrevet til de sociale myndigheder og sikkert fået samme svar som Industriens Pension.

Codan vurderer at der ikke er grundlag for at genoptage ydelserne til mig ...

Det er mit håb, at De kan hjælpe mig til at få de ydelser, som jeg mener jeg kan tilkomme i henhold til de tegnede forsikringer, da jeg ikke mener, at forsikringsselskaberne skal lukrere på, at jeg vælger et flexjob fremfor at gå på førtidspension."

Industriens Pensionsforsikring A/S har i skrivelse af 27/11 2002 til nævnet bl.a. anført:

"Industriens Pension har den 24. juli 2002 via Ankenævnet modtaget klage fra C.E. [klageren] over vort afslag på udbetaling af helbredsbetingede ydelser i fire afgørelser af 26. september 2000, 20. november 2001, 9. januar 2002 og 30. april 2002.

I forbindelse med klagesagen har vi indhentet speciallægeerklæring, der specifikt tager stilling til graden af C.E.'s erhvervsevnetab, jf. ….

Vi fastholder vores afslag på udbetaling af helbredsbetingede ydelser, da der ikke er lægelig dokumentation for et varigt erhvervsevnetab på mindst halvdelen af den fulde erhvervsevne i ethvert erhverv, jf. de almindelige forsikringsbetingelser § 7, stk. 1-2 og § 8, stk. 1-2.

Faktiske sagsfremstilling:

Via sit ansættelsesforhold hos A/S … blev C.E. optaget i Arbejdsmarkedspensionen den 23. januar 1995. Medlemskabet af Industriens Pension fortsatte ved senere an-

sættelse hos … A/S fra 1. januar 1996, … A/S fra 13. januar 1998 og … fra 1. februar 1998.

C.E. fratrådte den 31. juli 2000 og overgik til bidragsfri dækning den 1. august 2000, hvilket vi meddelte i brev af 22. november 2000. Da den bidragsfri dækning ophørte den 31. juli 2001, indgik C.E. aftale med Industriens Pension om indbetaling for egen regning med et månedligt bidrag på 200 kr. fra 1. august 2001. C.E. er således aktivt medlem af Arbejdsmarkedspensionen med fuld forsikringsdækning.

C.E. søger første gang om udbetaling af helbredsbetingede ydelser den 13. september 1999 på grund af ryg- og lændesmerter i forbindelse med et forkert løft under arbejdet.

…

I statusattest fra sygehuslæge S.V., medicinsk afdeling på R. Sygehus, af 13. oktober 1999 fremgår det, at C.E. udvikler lændesmerter med udstråling til venstre ben efter et forløftningstraume i januar 1999 og indlægges til observation for diskusprolaps, som afkræftes ved CT-scanning. Han bliver behandlet med blokade, og kombineret med rygtræning forbedres tilstanden i foråret 1999. Tilstanden forværres imidlertid i løbet af efteråret, og C.E. får derved en udpræget haltende gang. Tilstanden anses ikke diagnostisk fuldt afklaret, hvorfor han henvises til reumatologisk afdeling for yderligere udredning og behandling.

R. Kommune oplyser i brev af 24. november 1999, at der ikke er taget stilling til revalidering eller arbejdsprøvning, da C.E.'s tilstand er uafklaret.

Af erklæring af 24. januar 2000 fra speciallæge i arbejdsmedicin O.C. fremgår det, at C.E. på grund af et enkeltstående løft på 50 kg udvikler kroniske langvarige rygsmerter uden varig effekt af et langvarigt behandlingsforløb. Der er foretaget CT- og MR-scanning, der ikke viser tegn på diskusprolaps. På undersøgelsestidspunktet har C.E. daglige smerter, der forværres ved længere tids gående eller stående stilling, og han kan ikke lave noget fysisk arbejde. Det konkluderes, at C.E. ikke er færdigbehandlet, man han har et betydeligt nedsat funktionsniveau, hvorfor revalidering bør

overvejes, da det må anses for urealistisk, at C.E. kan vende tilbage til sit tidligere arbejde.

I journalark fra R. Kommune for perioden 25. februar 1999 til 13. marts 2000 fremgår det, at C.E. sygemeldes den 4. januar 1999 og siden har gået til behandling på R. Sygehus for ryglidelsen. Revalidering skønnes mulig. I september 2000 godkender R. Amt C.E. til optagelse på RevalideringsCentret.

I erklæring af 15. september 2000 konkluderer speciallæge i neurologi, E.G., at de samlede objektive fund er diskrete, og at smerterne må anses for overvejende muskulære, da rygmusklerne er ømme. C.E. er velundersøgt, hvorfor der ikke kan foreslås andre undersøgelser for at komme en diagnose nærmere. Både CT- og MR-undersøgelser udelukker diskusprolaps, og MR-undersøgelsen er meget sensitiv i den sammenhæng.

Den 18. september 2000 forelægges sagen for vores ortopædkirurgiske lægekonsulent, der skønner, at C.E. ikke kan tåle rygbelastende arbejde, og at erhvervsevnen ikke er varigt nedsat med mindst halvdelen i ethvert erhverv.

Den 26. september 2000 sender vi afslag på C.E.'s ansøgning af 13. september 1999 om udbetaling af helbredsbetingede ydelser. Ved afgørelsen lægger vi vægt på, at det i speciallægeerklæring af 24. januar 2000 fra O.C. fremgår, at der er foretaget CT- og MR-scanning, som ikke viser tegn på diskusprolaps. Det fremgår ligeledes, at der er ukarakteristiske symptomer ud i venstre ben men ingen sikre fund, og at tilstanden ikke er færdigbehandlet. Tilstanden er derfor ikke stationær, ligesom erhvervsevnen ikke er varigt nedsat med mindst halvdelen i ethvert erhverv af helbredsmæssige årsager, da C.E. kan klare ikke-rygbelastende arbejde.

Den 28. september 2000 klager C.E. over vores afgørelse og anmoder om udbetaling af løbende ydelse ved midlertidigt erhvervsevnetab. I brev af 3. oktober 2000 oplyser vi C.E., at Arbejdsmarkedspensionen ikke har forsikringsdækning ved midlertidigt erhvervsevnetab.

5. 58.878

Den 7. september 2001 søger C.E. på ny om helbredsbetingede ydelser på grund af sin rygskade. Industriens Pension modtager ansøgningen den 25. oktober 2001.

Der henvises til følgende nye akter i sagen:
I udskrift af 15. februar 2001 fra Radiologisk afdeling på Centralsygehuset ... vedrørende resultatet af MR-scanning fremgår det, at der er helt normale forhold overalt i spinalkanalen. Der er ingen prolaps eller protrusioner og ingen tegn på rodpåvirkning.

I brev af 22. maj 2001 fra RevalideringsCentret om opfølgning på arbejdsprøvningen hos L.M.-C. K/S fremgår det, at det går betydeligt bedre, og at C.E. er fri og naturlig i sine bevægelser men halter fortsat. En del af arbejdet består i ærindekørsel mellem afdelingerne, men C.E. kan ikke sættes til kørsel, der fordrer stort kørekort, hvorfor det foreslås, at der bevilges midler til dette som led i revalideringen for at øge C.E.'s muligheder på arbejdsmarkedet. Virksomheden er ikke afvisende overfor at ansætte ham i fleksjob på længere sigt.

I brev af 8. august 2001 fra RevalideringsCentret om opfølgning på arbejdsprøvningen hos L.M.-C. K/S fremgår det, at arbejdsprøvningen forlænges til 30. november 2001, hvor der er gode muligheder for efterfølgende at oprette et fleksjob. C.E. er stoppet med den fysioterapeutiske træning, hvilket kan mærkes i form af øgede ryg-problemer, hvorfor han opfordres til at genoptage træningen. C.E. påbegynder køreskole for at tage stort kørekort.

I brev af 31. august 2001 fra R. Kommune fremgår det, at C.E. visiteres til et fleksjob med virkning fra 1. september 2001. C.E.'s far henvender sig i den forbindelse til Industriens Pension ved e-mail af 5. september 2001 og beder os genoptage sagen. Den 6. september 2001 sender vi derfor et nyt ansøgningsskema til C.E. om udbetaling af helbredsbetingede ydelser.

Den 9. november 2001 forelægges sagen for vores ortopædkirurgiske lægekonsulent, som skønner, at der ikke foreligger sikre nye lægelige oplysninger i sagen, lige-

som arbejdsprøvningen heller ikke dokumenterer en nedsat funktionsevne på mindst halvdelen i ethvert erhverv på dette tidspunkt.

Den 20. november 2001 meddeler vi afslag på helbredsbetingede ydelser, da der ikke er lægelig dokumentation for et varigt erhvervsevnetab på mindst halvdelen i ethvert erhverv. Ved afgørelsen lægger vi vægt på, at alle undersøgelser viser normale forhold, at der ikke er tegn på en alvorlig ryglidelse, og at der er sket forbedring i smertetilstanden som følge af fysioterapeutisk genoptræning af ryggen. Vi oplyser samtidig, at C.E. er velkommen til at kontakte os, hvis hans helbredsmæssige tilstand forværres, idet vi så vi se på sagen igen.

Den 3. januar 2002 klager C.E. via e-mail over vores afgørelse. Han kan ikke acceptere afgørelsen bl.a. fordi ansættelsen i fleksjob med en ugentligt arbejdstid på maksimum 18 timer efter hans opfattelse må indikere, at han er under 50% arbejdsdygtig, og at hans ryg ikke kan genoptrænes, så han kan klare ikke-rygbelastende arbejde. C.E. anfører endvidere, at hans nedsatte erhvervsevne alene er helbredsbetinget, og at han er sikker på, at hans erhvervsevne er så forringet, at der vil kunne ydes førtidspension. Endelig henviser C.E. til, at speciallæge O.C. har vurderet hans tilstand som kronisk og invaliderende.

Den 9. januar 2002 meddeler vi C.E., at vi ved vores tidligere afgørelse har været opmærksom på de nævnte forhold, og at vi ud fra disse har vurderet, at C.E. har funktionsmæssige begrænsninger ved tungt fysisk belastende arbejde. Vi fastholder derfor vores afslag på udbetaling af helbredsbetingede ydelser, da der ikke er fremkommet nye lægelige oplysninger.

Den 7. marts 2002 klager C.E.'s far, B.E., over vores afgørelse via email og henviser til en læge, som har stillet sig uforstående overfor vores afgørelse. Vi anmoder derfor C.E. ved brev af 19. marts 2002 om lægens navn og adresse. Efterfølgende den 20. marts 2002 skriver vi til læge J.V. og beder om en statusbedømmelse.

I statusbedømmelse af 15. april 2002 fra J.V. fremgår det, at C.E. er blevet vurderet af forskellige læger og er forsøgt genoptrænet dels ved indlæggelse dels ved fysiote-

rapeut, og at der ved røntgen er påvist Morbus Scheuermann. C.E. er placeret i fleksjob med en ugentlig arbejdstid på 20 timer med chaufførfunktion og forefaldende ikke-rygbelastende arbejde. Lægen konkluderer, at der ikke har været væsentlig fremgang i tilstanden det sidste halve år, og at der er lændesmerter med udstråling til venstre ben, som forværres ved belastning. Lægen finder C.E.'s funktionstab velbeskrevet efter revalideringssagen og undrer sig over, at Industriens Pension tillægger den manglende specifikke diagnose så stor vægt.

Den 24. april 2002 forelægges sagen for vores ortopædkirurgiske lægekonsulent, som skønner, at selvom røntgen har vist en enkelt Morbus Scheuermann, er der ikke lægelig dokumentation for et varigt erhvervsevnetab på mindst halvdelen i ethvert erhverv.

Den 30. april 2002 meddeler vi på ny afslag på udbetaling af helbredsbetingede ydelser, da der ikke er lægelig dokumentation for, at ryglidelsen er af en sådan karakter, at erhvervsevnen er varigt nedsat i alle erhverv, idet C.E. alene har funktionsmæssige begrænsninger i forhold til fysisk belastende arbejde. Endvidere anfører vi, at retten til helbredsbetingede ydelser i Industriens Pension ikke er betinget af en diagnose, men at retten til helbredsbetingede ydelser er betinget af, at der ud fra en bred helbredsmæssig vurdering eksisterer et erhvervsevnetab på mindst halvdelen i forhold til alle erhverv. Endelig begrunder vi afslaget med, at tilskudsprocenten på 2/3 i fleksjobbet ikke kan sidestilles med et tilsvarende erhvervsevnetab, da bevilling af fleksjob og fastsættelse af tilskudsprocent er baseret på, hvad den enkelte person kan magte i det konkrete fleksjob og altså ikke i alle erhverv.

Den 23. juli 2002 klager C.E. til Ankenævnet for Forsikring over afgørelsen. I forbindelse med behandlingen af klagesagen indhenter vi den 14. august 2002 en speciallægeerklæring fra professor C.B. fra ortopædkirurgisk afdeling på Århus Kommunehospital, som - ud af tre forslåede speciallæger - er udvalgt af C.E.

I erklæring af 24. oktober 2002 konkluderer speciallægen, at der er tegn på en kronisk ryglidelse sandsynligvis af typen Morbus Scheuermann. Der er ikke påvist diskusprolaps, og der synes at være normale pladsforhold til nerverødderne i lænde-

ryggen. Der synes ikke med sikkerhed at kunne opstilles kirurgiske behandlingsmuligheder, og de konservative behandlingsmuligheder er udtømte. Tilstanden skønnes at have været stationær siden januar 2000, og der er tale om en varig erhvervsevnenedsættelse. Omfanget af den varige erhvervsevnenedsættelsen kan dog først fastslås, nar der foreligger nye røntgenbilleder og efter gennemsyn af de allerede foretagne MR-scanninger fra E. Centralsygehus.

I supplerende speciallægeerklæring af 13. november 2002 finder speciallæge C.B. på baggrund af nye røntgenoptagelser fra 30. oktober 2002 og ved gennemsyn af MR-scanningen fra 15. januar 2001, at der er uændrede forhold siden 1999, og der er ingen tegn på følger af fraktur. Der er fundet en enkelt Morbus Scheuermann men ingen prolaps. C.E.'s tilstand skønnes ikke tilgængelig for yderligere behandling, men speciallægen finder ud fra de stationære røntgenundersøgelser og MR-scanningen, at der er et misforhold mellem symptomer og de objektive fund. Speciallægen finder endvidere, at C.E. har en erhvervsevnenedsættelse i forhold til tungt fysisk arbejde, mens der er næsten normal erhvervsevne i ikke-rygbelastende erhverv. Samlet konkluderer speciallægen, at C.E.'s tilstand er stationær fra 17. april 2001, og der er en mindre erhvervsevnenedsættelse af varig karakter på blandet indikation, dvs. dels på grund af ryglidelsen og dels på grund af psykosociale forhold.

Vi fastholder derfor vores afgørelser af 26. september 2000, 20. november 2001, 9. januar 2002 og 30. april 2002 om afslag på udbetaling af helbredsbetingede ydelser.

Til støtte for vores afgørelse gøres gældende:

- at det er en betingelse for at få tilkendt helbredsbetingede ydelser fra Industriens Pension, at der ud fra en ren lægelig vurdering foreligger dokumentation for, at erhvervsevnen varigt er nedsat med mindst halvdelen af helbredsmæssige årsager i ethvert erhverv, jf. de almindelige forsikringsbetingelser § 7 stk. 1-2 og § 8 stk. 1-2,
- at der ikke er lægelig dokumentation for, at C.E.'s erhvervsevne er varigt nedsat med mindst halvdelen i ethvert erhverv af helbredsmæssige årsager,
- at C.E.'s erhvervsevne er nedsat i forhold til tungt fysisk arbejde, mens erhvervsevnen i forhold til ikke-rygbelastende arbejde er næsten normal, jf. blandt andet speciallægeerklæring af 13. november 2002,

- at der samlet er en mindre erhvervsevnenedsættelse på blandet indikation, det vil sige dels på grund af ryggen og dels af psykosociale årsager, jf. erklæring af 13. november 2002 fra speciallæge C.B., men at dette ikke berettiget til helbredsbetingede ydelser fra Industriens Pension, der kræver erhvervsevnetab af rent lægelige årsager på mindst 50%,
- at tilskudsprocenten på 2/3 i fleksjobbet ikke kan sidestilles med et tilsvarende erhvervsevnetab, da bevilling af fleksjob er baseret på, hvad den enkelte kan magte i det konkrete job og altså ikke i alle erhverv, og bevilling af fleksjob også sker af sociale årsager."

Codan Forsikring har i skrivelse af 6/9 2002 til nævnet bl.a. anført:

"Forsikrede er omfattet af en personforsikring med dækning ved tab af erhvervsevne - en såkaldt 'GarantiLøns-forsikring'. Der er ret til fritagelse for betaling af præmie og udbetaling af forsikringsydelse, når forsikredes erhvervsevne har været nedsat med mindst halvdelen i en uafbrudt periode på mere end 12 måneder. Hvis erhvervsevnen er nedsat med mindst halvdelen men ikke med 2/3 er der ret til fritagelse for betaling af halvdelen af forsikringspræmien og udbetaling af halvdelen af forsikringsydelsen. Hvis erhvervsevnen er nedsat med mindst 2/3 er der ret til fritagelse for hele forsikringspræmien og udbetaling af den fulde forsikringsydelse.

...

Codan modtog den 19. april 1999 en anmeldelse af tab af erhvervsevne, hvoraf det fremgik, at forsikrede havde været sygemeldt siden den 4. januar 1999 på grund af en rygskade. Det fremgik af anmeldelsen, at forsikrede arbejdede som specialarbejder, og at han havde en lønindtægt på ca. 9.300 kr. pr. 14. dag.

Efter at have modtaget såvel lægeattester, som akter fra R. kommunes sag om sygedagpenge meddelte Codan ved brev af 4. februar 2000, at forsikrede var blevet bevilget midlertidige ydelser i henhold til forsikringen.

Det blev fremhævet i forbindelse med tilkendelsen af ydelser, at forsikredes erhvervsevne blev vurderet i hidtidige erhverv, indtil det var muligt at vurdere den generelle erhvervsevne, dog højst i 18 måneder."

Herefter har selskabet indgående redegjort for sagsforløbet.

Afslutningsvis har Codan Forsikring i samme skrivelse anført:

"Principalt gøres derfor gældende, at forsikrede ikke opfylder forsikringsbetingelsernes krav om, at der skal foreligge en nedsættelse af erhvervsevnen på mindst 50%, og at forsikrede derfor ikke er berettiget til ydelser.

Det fremgår i øvrigt af sagen, at forsikrede er tilkendt fleksjob. Det fremgår af fleksjobaftalen, at arbejdstiden er ca. 20 timer om ugen, og at forsikrede aflønnes med en timeløn på 95 kr. i timen, svarende til en månedsløn på 15.231 kr.

Det fremgår af forsikringsbetingelserne, at man alene er berettiget til ydelse, hvis man ikke længere er i stand til at tjene mere end halvdelen af hvad der er normalt i samme egn.

Codan skal subsidiært gøre gældende, at forsikrede rent faktisk oppebærer en indtægt, der er større end halvdelen af, hvad der er normalt for ufaglærte på forsikredes alder i den pågældende egn. Ansatte i fleksjob er omfattet af lovgivningen for lønmodtagere, medmindre de enkelte love har undtaget denne gruppe. Som ansat i fleksjob fastsættes lønnen ligeledes efter den på området gældende overenskomst. Hertil kommer naturligvis, at det er arbejdsgiveren, der udbetaler lønnen.

Det forhold, at kommunen giver tilskud til den forsikredes løn adskiller sig ikke væsentligt fra den situation, hvor en forstående arbejdsgiver vælger at honorere en beskeden arbejdsindsats med fuld løn, uden at få tilskud hertil fra kommunen. I sidstnævnte situation er der ikke dækning på denne type forsikring, jf. AK 49.995.

I den konkrete situation skal det ligeledes gøres gældende, at kommunens beslutning om størrelsen af lønrefusionen i det tilkendte fleksjob ikke kan tages til indtægt for en stillingtagen til, i hvilket omfang den generelle erhvervsevne er nedsat.

Tilskudsgraden er bedømt i forhold til forsikredes arbejdsevne i det konkrete fleksjob og ikke i forhold til nedsættelsen af forsikredes generelle erhvervsevne. Vurderingen

af tilskudsgraden sker ikke i samme omfang som vurderingen af den generelle erhvervsevne ud fra lægelige kriterier. Hertil kommer - ganske væsentligt - at tilskudsgraden fastsættes efter en forhandling mellem forsikrede, kommunen, fagforeningen og ikke mindst virksomheden.

På den baggrund skal Codan fastholde, at der ikke er ret til ydelser i henhold til den tegnede forsikring."

Af Industriens Pensionsforsikring A/S' forsikringsbetingelser fremgår bl.a.:

"**§ 7. Invalidepension og bidragsfritagels**

Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidepension og/eller bidragsfritagelse indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med 2/3 eller mere af den fulde erhvervsevne.

Stk. 2 Forringelsen af erhvervsevnen bedømmes af Industriens Pension under hensyn til den pågældendes helbredsmæssige forhold ud fra en ren lægelig vurdering.

...

§ 8. Invalidesum

Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidesum indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med halvdelen eller mere af den fulde erhvervsevne.

Stk. 2 Forringelsen af erhvervsevnen bedømmes af Industriens Pension under hensyn til den pågældendes helbredsmæssige forhold ud fra en ren lægelig vurdering.

Af Codan Forsikrings forsikringsbetingelser fremgår bl.a.:

"**§ 3. Dækning ved invaliditet**

A. Definition af invaliditet.

Ret til GarantiLøn og fritagelse for betaling af præmie kan indtræde, hvis den forsikredes erhvervsevne nedsættes på grund af sygdom eller ulykkestilfælde, uden at det skyldes forsæt.

Nedsættelse af erhvervsevnen foreligger, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til - bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder.

Hvis erhvervsevnen nedsættes til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne er der ret til udbetaling af fuld GarantiLøn og fuld fritagelse for betaling af præmie.

Hvis erhvervsevnen nedsættes til mellem 1/2 og 1/3, udbetales GarantiLøn med den procentsats, som svarer til erhvervsudygtighedsgraden. Samtidig nedsættes præmien til halvdelen af den samlede præmie for forsikringen.

Hvis erhvervsevnen ikke nedsættes med mindst halvdelen af den fulde erhvervsevne, er der hverken ret til udbetaling af GarantiLøn eller fritagelse for betaling af præmie."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder det på baggrund af det oplyste ikke godtgjort, at klagerens generelle erhvervsevne er nedsat med 50%. Nævnet kan således ikke kritisere, at Codan Forsikring har afvist fortsat at udbetale invalideydelser.

Nævnet kan heller ikke kritisere, at Industriens Pensionsforsikring A/S ikke anser klageren for at være berettiget til at modtage invalideydelser.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann